

Практыко-екологічна складова підготовки і перепідготовки сільськогосподарських кадрів

Володимир ОНОПРІЄНКО,

кандидат педагогічних наук, доцент Сумського національного аграрного університету

Важливим здобутком у розвитку освітньої галузі в Україні є наявність продуктивної наукової педагогічної школи. Проте недостатня практична спрямованість сучасної освіти, зокрема екологічної, зумовлює низький рівень компетентності майбутніх фахівців у галузі екології, їхню побіжну поінформованість, невміння самостійно робити правильні, науково обґрунтовані висновки екологічного змісту. Тому інтенсифікація виробничої практики як засобу втілення абстрактно-екологічних знань у реальне життя та виховання відповідальності за власні дії є нині нагальною потребою. Незважаючи на ґрунтовність засвоєння учнями знань, наприклад, з хімії, фізики, ботаніки, законів функціонування природних систем, їм самостійно досить складно застосовувати їх з метою оцінювання екологічного стану довкілля.

З огляду на це, доцільним є проектування процесу навчання дисципліни природничо-наукового циклу, що буде відповідати інструментальним цілям: самостійному отриманню знань про природу, оволодінню практичними діями. Практичний досвід, своєю чергою, сприяє розвитку екологічної діяльності, що полягає у пізнанні її мети і правил та охоплює: а) побудову моделі екологічної дії; б) демонстрацію зразків виконаної екологічної дії; в) ретельну перевірку екологічної дії; г) безпомилкове виконання всього комплексу екологічних дій [1, с. 23].

Освітня діяльність у будь-якій галузі зумовлює потребу відпрацьовування навичок, отриманих під час навчання, на практиці. Така система дуже корисна, оскільки дає змогу тому, хто навчається, застосовувати власні знання у сучасному виробництві, спрямовує мотиваційну компоненту навчання майбутніх фахівців на суспільно корисну діяльність. Щоб формувати екологічні знання та впроваджувати їх у практичну діяльність, потрібно

використовувати прикладну екологію. Прикладна екологія – розділ екології, результати дослідження якого спрямовані на розв'язання практичних проблем навколишнього середовища, його охорони, захисту від забруднень, управління екологічною діяльністю, раціональним використанням природних ресурсів, кругообігу води та енергетичної речовини, стабільністю та навантаженням екосистеми [2, с. 13].

Отже, практика студентів сільськогосподарських спеціальностей має не тільки включати екологічну складову, а й втілювати принципи прикладної екології. До того ж, треба враховувати, що прикладна екологія часто асоціюється саме з діяльністю із захисту навколишнього середовища від техногенного впливу людини. Це лише важливий аспект прикладної екології, яка є значно ширшим поняттям.

Людина сама по собі – складна система, однією з головних ознак якої є біологічна складова. Людина не може жити, не використовуючи природу, бо є безперечною її частиною, незважаючи на досягнення науки, яка пропонує людині штучні заміники природних ресурсів. Тому будь-які зміни у загальній екосистемі будуть у геометричній прогресії відбиватися на стані людини як мікросистеми. Тобто завдання прикладної сільськогосподарської екологічної практики не тільки в охороні навколишнього середовища та раціональному природовикористанні, а й у захисті людини як біологічної істоти від надмірного техногенного впливу та шкідливої дії штучних речовин.

Обов'язковим є впровадження в навчальний процес лабораторних і практичних занять з екології, польових і виробничих екологічних практик, в тому числі на базі структурних підрозділів Міністерства екології та природних ресурсів України, органів державної влади, а також за кордоном. Термін екологічних польових практик має бути не меншим, ніж три тижні на рік (після 1-го, 2-го, 3-го і 5-го років навчання). Різні екологічні спеціалізації повинні передбачати відмінні за змістом, складністю завдань і кількістю годин види практики [3].

Ефективність забезпечення необхідного рівня екологічної освіти на місцях роботи сільськогосподарських кадрів має підсилюватися створенням

відповідних полігонів на базі охоронних природних територій та об'єктів, зокрема національних парків [4, с. 208]. Це передбачає можливість здійснення освітнього і виховного процесу з використанням конкретних територіальних прикладів, на спеціально відведених для цього природних територіях, що охороняються, де б практиканти та слухачі, а згодом – повноцінні відповідальні фахівці сільського господарства, могли отримувати необхідні консультації. Готовність фахівця до екологічної діяльності розуміють як складне, інтегративне, системне особистісне утворення (потенційну якість особистості), яке включає екологічну культуру, систему філософських, психолого-педагогічних, екологічних, природничо-наукових, спеціальних наукових, методичних знань, умінь і навичок з організації означеного виду діяльності, формується в результаті набуття певного досвіду і ґрунтується на виробленні позитивного ставлення, усвідомленні мотивів і потреб у цій діяльності та виявляється у конкретних діях фахівця [5, с. 10].

Аналіз готовності фахівця до екологічної діяльності дає змогу виявити її чотири рівні: високий, достатній, середній, низький.

Високий: майбутні фахівці володіють глибокими, осмисленими і систематизованими знаннями теоретичних, педагогічних та спеціальних основ екологічної освіти і виховання, мають бажання і прагнення організовувати заходи з екологічною спрямованістю, уміють творчо використовувати свої знання під час їх організації і проведення.

Достатній: майбутні фахівці мають достатній рівень спеціальних, загальнофілософських, природничо-наукових, психолого-педагогічних знань і вмінь, глибокі екологічні знання, переконані в необхідності екологічної освіти і самоосвіти, виявляють ініціативу в екологічній діяльності та освіті, але мають певні труднощі під час їх практичної реалізації.

Середній: студенти виявляють зацікавленість проблемами екологічної освіти, у них сформований необхідний мінімум спеціальних, загальнофілософських, природничо-наукових, психолого-педагогічних та екологічних знань, але недостатньо сформовані практичні вміння і навички здійснення екологічної діяльності, їм складно застосувати знання на практиці, що і гальмує їхню професійну та екологічну діяльність у галузі.

Низький: студенти володіють необхідним мінімумом знань, вмінь, але одержані у ВНЗ знання і вміння не артикульовані, у зв'язку з чим виникають труднощі у їх застосуванні на практиці, вони не виявляють ініціативи щодо діяльності у галузі, не мають мотивації до екологічної освіти, самоосвіти й застосування її на практиці [5, с. 13].

Отже, основне завдання викладачів, які здійснюють підготовку студентів до екологічної діяльності, – навчити їх використовувати на практиці теоретичні знання, отримані у ВНЗ; застосовувати методи оптимізації сучасних екологічних знань

та інформаційних технологій; бачити і постійно відчувати взаємозв'язки екологічних наук у цілісній системі наукового знання; набувати власного практичного досвіду у викладанні екології, шукати нові підходи, форми і методи навчання, використовувати передовий досвід, щоб викликати інтерес до екології як науки; виховувати особистість, яка б володіла не лише знаннями, а й уміла б адекватно поводитися у певних ситуаціях, застосовуючи свої знання; так організувати навчальний процес, щоб в учнів з'явилося бажання до активної участі у ньому [6, с. 81].

У дослідженнях науковців процес підготовки особистості до практичної діяльності визначається як система послідовних та цілеспрямованих змін у її мотиваційній, вольовій та професійній сферах. На основі цього екологічна культура студента вищого технічного навчального закладу розуміється як інтегрована категорія, що охоплює комплекс його психолого-педагогічних якостей, які перебувають у відповідному співвідношенні й реалізуються через аксіологічні переконання в активну природоохоронну діяльність [7, с. 7].

Система практики під час навчання відіграє важливу роль у загальній підготовці фахівців високої кваліфікації. Наприклад, літня практика передбачає закріплення отриманих протягом навчального року знань, підготовку бази для подальшого навчання, а також оволодіння навичками та вміннями, яких можна набути лише під час роботи в польових умовах. З огляду на це, визначають головні цілі практики: дидактичною метою є закріплення понять про компоненти природи, явища та процеси, що відбуваються у природних системах, а також накопичення знань, які можуть бути корисними для навчання на наступних курсах. Виховною метою практики є формування вмінь та навичок самоорганізації у навчально-пізнавальному процесі, науково-пізнавальної та побутової діяльності. Розвивальна мета досягається виконанням практичного завдання, спрямованого на розвиток самостійності суджень, гіпотез, висновків, необхідність використання творчої ініціативи [8, с. 149–150].

Нині у Сумському національному аграрному університеті практиці приділяється велика увага. Практичне навчання магістрантів передбачає навчальну ознайомчу практику в обсязі 30 годин, по 162 години виділяється на науково-педагогічну практику і комплексну практику з фаху. Важливе значення має також написання магістерської роботи. Це самостійне кваліфікаційне дослідження, що синтезує підсумок теоретичної та практичної підготовки в межах нормативної та варіативної складових освітньо-професійної програми. Вона є формою контролю набутих студентом у процесі навчання інтегрованих умінь, знань та навичок.

Під час проходження практики студенти мають можливість ознайомитися з сучасними сільськогосподарськими підприємствами та підприємствами з перероблення сільськогосподарської продукції,

новітніми технологічними розробками та міжнародними стандартами в галузі аграрного виробництва, програмами міжнародних фермерських організацій. Міжнародні програми практик передбачають стажування в університетах-партнерах зарубіжних країн за підтримки міжнародних організацій [9, с. 4].

Актуальною та невідкладною проблемою сучасної екологічної освіти є підвищення рівня природоохоронних знань спеціалістів, які вже працюють і діяльність яких пов'язана з впливом на навколишнє середовище, тобто підготовка та перепідготовка кадрів.

Значення підвищення кваліфікації фахівців полягає в тому, що поєднання основної спеціальності з підготовкою в галузі навколишнього середовища забезпечує комплекс знань і навичок, необхідних для організації раціонального природокористування. Розвиток ринкових відносин в Україні, процеси державотворення, проведення прогресивних реформ неможливі без залучення висококваліфікованих фахівців, потреба в яких є особливо гострою у вищих навчальних закладах України, зокрема аграрних. З огляду на це, на педагогічному факультеті Сумського національного аграрного університету здійснюється підготовка та перепідготовка спеціалістів з присвоєнням кваліфікацій викладача вищого навчального закладу та педагога з професійного навчання. Його випускники за спеціальністю «Педагогіка вищої школи» мають право займатися викладацькою роботою у ВНЗ I–II рівнів акредитації [там само, с. 3]. Це фахівці, які на основі базової вищої освіти здобули поглиблені знання, вміння та навички для вирішення професійних завдань у галузі педагогіки вищої школи. Навчальна робота студентів за цією програмою потребує засвоєння дисциплін з фахової підготовки та комплексу психолого-педагогічних дисциплін. До процесу педагогічної підготовки майбутнього викладача залучено кафедри педагогіки, методики навчання, соціальної роботи та психології, які є координаторами магістерських програм, мають сучасну матеріально-технічну базу та проводять наукові дослідження з педагогіки вищої школи, і профільні кафедри університету відповідно до напрямку базової освіти студента.

На сьогодні аграрні ВНЗ можуть формувати свій кадровий потенціал, будучи замовниками педагогічних кадрів. Особливо цією можливістю можуть скористатися коледжі та технікуми, направляючи своїх кращих випускників з будь-якою базовою вищою освітою для набуття ними педагогічної фахової освіти з подальшим працевлаштуванням у ВНЗ.

Чимало молоді, яка вступила до ВНЗ відразу після школи та закінчила аспірантуру, нині займається викладацькою роботою і, на жаль, не має практичного досвіду, що позначається на якості викладання предметів. З цієї метою упродовж усього року потрібно проводити стажування педагогічних кадрів

тривалістю півтора-два місяці. Викладач, направлений в те чи інше науково-дослідне господарство, на певний час має повністю замінити фахівця середньої ланки на його робочому місці з тим, щоб зрозуміти специфіку виробництва [10, с. 3].

У сфері перепідготовки кадрів та підвищення кваліфікації перспективною буде екологічна освіта, що вибудовуватиметься на основі нової екологічної етики, етики бажаного розвитку, що інтегруватиметься з історією і культурою, мистецтвом і релігією, політикою і мораллю, етнопедагогікою і господарськими традиціями. Глобальні й регіональні екологічні проблеми зумовлюватимуть більш тісний діалог культур і цінностей різних народів, в основі якого лежатиме турбота про природу Землі [11, с. 157].

Важливою є екологічна освіченість самого педагога. Адже насамперед учитель повинен бути екологічно грамотним, він має бути носієм високої екологічної культури, тобто екологічно компетентним. Це досягається лише за умов, коли екологічна складова є реальною, а не позірною компонентою підготовки вчителя в педагогічному університеті. А реальність цієї складової визначається не тільки наявністю відповідного курсу, а передусім «екологізацією» всього навчального процесу – природничих і гуманітарних дисциплін, виробничої і невиробничої практики студентів, а також виховного процесу в урочний і позаурочний час [12, с. 65].

У зв'язку з поглибленням екологічних проблем наша країна дуже зацікавлена у підготовці висококваліфікованих фахівців у галузі екології, яку сьогодні здійснюють різні навчальні заклади. Однак бути кваліфікованим фахівцем у своїй галузі недостатньо, особливо для еколога. Саме для нього першочерговим завданням є вироблення екологічно спрямованої життєвої позиції, яка в майбутньому впливатиме на ефективність його роботи, екологічну культуру та особистісну екологічну діяльність, на участь у виконанні зобов'язань перед суспільством як із захисту навколишнього середовища, так і самої людини [13, с. 207].

Післядипломна екологічна освіта передбачає підвищення кваліфікації та перепідготовку державних службовців, керівного складу підприємств, організацій, установ, підприємців за різними напрямками природоохоронної діяльності та раціонального використання природних ресурсів, екологічну освіту дорослих відповідно до потреб особистості та ринку праці, а також підготовку фахівців-екологів найвищої кваліфікації – кандидатів і докторів наук у галузі екології та охорони навколишнього середовища.

Основною метою післядипломної екологічної освіти є оволодіння спеціалістами і керівним складом різних галузей господарства України новітніми досягненнями сучасної екології і кращим вітчизняним та зарубіжним досвідом у сфері раціонального природокористування, ресурсозбереження, екологічного менеджменту, аудиту, екологічного

маркетингу і бізнесу, регіональної, національної і міжнародної екологічної політики [3].

Викладене свідчить про те, що розроблення і впровадження в життя нової концепції екологічної освіти і виховання суттєво сприятиме поліпшенню становища в цій галузі науки, освіти і практичної діяльності людини, яка має не тільки важливе загальнодержавне, але й міжнародне значення. З цього погляду велика роль належить саме екологічній освіті, що є основою національної безпеки країни, оскільки направлена на забезпечення довгострокових суспільних інтересів. Необхідність екологічної освіти має сприйматися суспільством як фактор колективної безпеки [14, с. 19]. Основним завданням екоосвіти є формування екологічної свідомості особистості й суспільства в цілому, почуття відповідальності у людини для розв'язання екологічних проблем.

Екологічна освіта і виховання мають орієнтуватися на активну взаємодію людини з природою, побудовану на науковій основі, на оцінювання людини як частини природи. Екологічні знання, доповнені ціннісними орієнтаціями, повинні стати основою екологічної культури і екологічного мислення [15]. Вони мають сприяти усвідомленню цінностей, комплексному вирішенню екологічних завдань, які стоять перед людством, з метою забезпечення комфортності його проживання у майбутньому, збереження та примноження унікальної розмаїтості світу.

Література

1. *Шмалей С.В.* Система екологічної освіти в загальноосвітній школі в процесі вивчення предметів природничо-наукового циклу : автореф. дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.01 / С.В. Шмалей; Нац. пед. ун-т ім. М.П. Драгоманова. – К., 2005.
2. *Малярєнко В.А.* Введение в инженерную экологию энергетики / В.А. Малярєнко. – Х.: ХДАМГ, 2001.
3. *Про концепцію* екологічної освіти України // Інформ. зб. М-ва освіти і науки України. – 2002. – №7, квіт.
4. *Юрченко Л.І.* Екологічне виховання та освіта як один із вирішальних факторів регулювання якості навколишнього середовища / Л.І. Юрченко // Вісн. Харків. нац. ун-ту ім. В.Н. Каразіна. Серія: філософія. Філософські перипетії. – 2002. – №561. – С. 206–210.
5. *Нінова Т.С.* Підготовка майбутніх учителів хімії до екологічної освіти і виховання учнів : автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Т.С. Нінова; Ін-т педагогіки і психології проф. освіти АПН України. – К., 2002.
6. *Симоновська М.* Методичні аспекти підготовки майбутнього вчителя-еколога / М.Симоновська // Історія української географії. Всеукраїнський науково-теоретичний часопис. – Т.: Підручники і посібники, 2006. – Вип. 2 (14).
7. *Глухова Г.Г.* Аксиологічні засади формування екологічної культури студентів вищих технічних навчальних закладів : автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.07 / Г.Г. Глухова; Нац. пед. ун-т ім. М.П. Драгоманова. – К., 2008.
8. *Андриєнко Б.Б.* Общеэкологическая практика как первый этап в системе летних полевых практик студентов-экологов / Б.Б. Андриєнко, Н.В. Максименко, Е.Ю. Черникова // Проблемы создания единой системы экологического образования и воспитания в Украине: материалы Междунар. науч.-практ. конф. 7–9 дек. 1994. – Х., 1994. – С. 149–151.
9. *Кадри* для вищої школи Мінагрополітики // За сільськогосподарські кадри: газета Нац. аграрного ун-ту. – 2008. – №2 (1888). – 15 лют.
10. *Виробничі* стажування науково-педагогічних працівників університету, які не мають практичного досвіду роботи в сільському господарстві, стало реальністю // За сільськогосподарські кадри: газета Нац. аграрного ун-ту. – 2008. – № 2 (1888). – 15 лют.
11. *Філіпчук Г.Ф.* Екологічна освіта та ідеологія національного буття / Г.Ф. Філіпчук // Екологічна освіта і виховання: досвід та перспективи. – Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. – К., 2000. – 248 с.
12. *Курняк Л.М.* Формування екологічної культури як пріоритет сучасної освітньої політики / Л.М. Курняк // Мультиверсум. Філософський альманах. – К.: Центр духовної культури, 2006. – №56. – С. 65.
13. *Некос А.Н.* О необходимости повышения фундаментальных психолого-педагогических знаний при подготовке профессионалов-экологов / А.Н. Некос // Вестн. Харьк. гос. ун-та. – Серия: геолог., геогр., эколог. Вып. 402. – Х., 1998. – С. 207.
14. *Авраменко Н.Л.* Підвищення екологічної культури населення як складової стійкого розвитку держави / Н.Л. Авраменко, Є.П. Желібо // Наука і освіта – 2002: Матеріали V Міжнар. наук.-практ. конф. – Т. 2. – Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2002. – С. 19.
15. *Скиба Ю.А.* Екологічна освіта як складова частина стратегії сталого розвитку / Ю.А. Скиба [Електронний ресурс] // Наук. тези Нац. пед. ун-ту ім. М.П. Драгоманова. – К. // http://www.mama-86.org.ua/ecodemocracy/skyba_u.htm

Анотації

Володимир ОНОПРІЄНКО Практико-екологічна складова підготовки і перепідготовки сільськогосподарських кадрів

У статті обґрунтовується, що практика студентів сільськогосподарських спеціальностей має включати екологічну складову і базуватися на принципах прикладної екології. Зроблено акцент на розмежуванні прикладної екології та діяльності з захисту навколишнього середовища від техногенного впливу людини, які є досить близькими, але не тотожними поняттями.

Ключові слова: особистість, екологія, культура, навчання, виховання.

Владимир ОНОПРИЕНКО Практико-экологическая составляющая подготовки и переподготовки сельскохозяйственных кадров

В статье обосновывается, что практика студентов сельскохозяйственных специальностей должна включать экологическую составляющую и базироваться на принципах прикладной экологии. Сделан акцент на разграничении прикладной экологии и

деятельности по защите окружающей среды от техногенного влияния человека, которые являются близкими, но не тождественными понятиями.

Ключевые слова: личность, экология, культура, обучение, воспитание.

Volodymyr ONOPRIYENKO

Practical and ecological component of training and retraining of agricultural personnel

This article grounded, that practice of students of agricultural specialities has to include ecological component and to be based on principles of applied ecology. Emphasis is made on differentiation of applied ecology and protection of environment from technogenic influence of a human that are quite similar but are not identical terms.

Keywords: personality, ecology, culture, education, upbringing.

Ювілей найстарішого університету Донбасу

1 березня 2011 року Луганський національний університет імені Тараса Шевченка відзначив знаменну дату – 90-річчя від дня свого заснування. З цим славетним ювілеем найстаріший університет Донбасу привітав Президент України Віктор Янукович. «Високо ціную вагомий внесок вашого ВНЗ у підготовку кваліфікованих кадрів для всіх сфер соціально-економічного життя східного регіону та України в цілому, розвиток вітчизняної вищої школи, зростання її міжнародного авторитету», – зазначив Президент у вітальному листі, адресованому професорсько-викладацькому складу, співробітникам, студентам, випускникам ЛНУ. В урочистостях, присвячених 90-річчю Луганського національного університету імені Тараса Шевченка, взяв участь Голова Верховної Ради України Володимир Литвин. Володимир Михайлович наголосив, що в успішному реформуванні держави велику роль відіграє вища школа, а ЛНУ є найкращим прикладом регіонального вищого навчального закладу.

З нагоди ювілею до університету завітали президент Національної академії педагогічних наук України, академік Національної академії наук та Національної академії педагогічних наук України, член Наглядової ради університету Василь Кремень, директор департаменту вищої освіти Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України Ярослав Болюбаш, перший заступник міністра соціальної політики України Василь Надрага, а також делегації з Росії, КНР, Туреччини, представники ВНЗ України.

За багаторічною традицією, на честь дня народження Луганського національного університету імені Тараса Шевченка відбулося урочисте засідання вченої ради, де були вручені нагороди у різних номінаціях студентам і представникам професорсько-викладацького складу. Відкрив засідання вітальною промовою президент ЛНУ, академік НАПН України, доктор педагогічних наук, професор Віталій Курило. Він зазначив, що ювілей Луганського національного університету – це важлива подія не лише для окремого навчального закладу, а й для всього освітянського загалу України. Адже із заснуванням вищих педагогічних курсів, з яких бере початок історія ЛНУ, розпочалася історія загалом вищої школи в Донбасі.

Президент університету підкреслив, що якість освіти в цьому вищому навчальному закладі в усі часи залишалася на найвищому рівні. Свідченням цього, на переконання Віталія Курила, є його випускники, які примножують славу свого університету, творчо працюють на благо суспільства та держави: «Освіту в нашому університеті здобували генеральний конструктор системи ПРО «А-35», член-кореспондент АН СРСР Григорій Кисунько, математик зі світовим ім'ям, доктор наук Анатолій Ширшов, Герої Радянського Союзу Микола Галицький і Василь Цис, видатний письменник, автор знаменитих «Подмосковных вечеров» Михайло Матусовський, поет-пісняр, драматург Михайло Пляцковський, письменники Тарас Рибас, Василь Голобородько, Микола Упенник, провідний учений

та успішний політик, академік НАН України Костянтин Ситник, депутат трьох скликань Верховної Ради СРСР Володимир Шевченко, народні депутати України Сергій Подгорний, Микола Песоцький, перший заступник міністра соціальної політики України Василь Надрага, чемпіони Олімпійських ігор Микола Чужиков, Володимир Беляєв, Валерій Кривов, Федір Лашонов, подружжя Бризгиних, Олег Кучеренко, Ігор Коробчинський, Григорій Масютін, дворазовий чемпіон Паралімпійських ігор Олександр Дорошенко та багато інших талановитих особистостей». З приємною місією на засідання вченої ради завітали представники Торгово-промислової палати України. Віце-президент Луганської регіональної ТПП Альберт Зінченко вручив президентові ЛНУ Віталію Курилу посвідчення про прийняття університету до членів Торгово-промислової палати України. Також вищий навчальний заклад відзначено найвищою нагородою ТПП – знаком «Золотий Меркурій».

Цього святкового дня в університеті відбулося багато цікавих подій. Першими з 90-річчям університету привітали його студенти. Ювілейного ранку вони створили живе коло з 4000 осіб, «обійнявши» в такий спосіб свою альма-матер. Цей наймасовіший студентський флешмоб було зафіксовано у Книзі рекордів України.

Для студентів подарунком до ювілею стало відкриття нового читального залу з безкоштовним wi-fi та додатковим комп'ютерним залом, а також нового книгосховища.

У день народження ВНЗ в навчальному корпусі №1 відбулося відкриття скульптури Тарасу Шевченку (автор – Микола Шматко). Скульптура великого Кобзаря прикрасила інтер'єр навчального закладу не випадково. Нагадаємо, що ім'я Тараса Шевченка ЛНУ носить з 1939 року. На той час це був єдиний вищий навчальний заклад промислового краю, де готували викладачів української мови та літератури, розвивалася перспективна філологічна школа. На офіційному гербі ЛНУ – слова Тараса Шевченка, які стали дороговказом для всіх поколінь українців: «І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь». Для університету цей мудрий постулат є одним із головних принципів роботи.

Ще одним дарунком до ювілею став початок роботи Центру вивчення турецької мови та культури. Церемонію його відкриття відвідав Надзвичайний і Повноважний Посол Туреччини в Україні пан Ахмет Бюлент Мерич.

Поповнився і музейний комплекс ВНЗ. Саме цього дня відбулося відкриття Музею історії університету. Як зазначив Василь Кремень, цей музей цікавий не лише в контексті презентації розвитку окремого навчального закладу, а й як джерело свідчень про історію розвитку вищої освіти.

Фінальним акордом свята став урочистий концерт за участю творчих колективів навчального закладу.

Олена ЛОШАКОВА,
прес-центр ЛНУ імені Тараса Шевченка